

Рано отъ пещерата излизатъ почти всички способни за работа хора. Не следъ много тѣ се раздѣлятъ на две групи. Посилнитѣ, по-опитнитѣ и издържливи се отправятъ въ гората. Тѣ сж решили да отидатъ на ловъ, или така е наредилъ старейшината, който съ дребнитѣ деца и слабитѣ немощни старци остава въ пещерата да пази и поддържа огъня. Да оставимъ ловцитѣ. Другата група, между които има и жени, се отправя къмъ близкитѣ блата. Това е групата риболовци.

Единиятъ отъ тѣхъ застава задъ една скала и, така прикритъ, следи движението на рибитѣ. Избира си една отъ тѣхъ, опъва лжка и рибата изплува надъ водата. Следъ това втора, трета и т. н.

Другъ отъ риболовцитѣ е вече отдавна въ водата. Той знае, де се крие подплашената риба. Грижливо претърсва дупкитѣ край брѣга на езерото, както и подмолитѣ и отъ време на време изхвърля на брѣга хванатата риба. Една отъ женитѣ събира последната въ кожена торба.

Нѣкои отъ женитѣ и нѣколко отъ възрастнитѣ деца газятъ покрай брѣга и събиратъ отъ пѣсъчното и глинеото дъно миди. Уловената риба е достатъчна за 2—3 дена. Рибаритѣ си отиватъ доволни. Скоро се завръщатъ и ловцитѣ и почва обѣдътъ.

*
* * *

Друго едно отъ характернитѣ риболовни орждия, които се появяватъ още въ онова време, когато човѣкъ започва да се занимава съ риболовство, е **харпунътъ**. На фиг. 1 виждаме единъ такъвъ харпунъ. Какво представя той? Едно парче отъ рогъ, отпредъ заострено, а отъ страни снабдено съ единъ или два реда шипове, обърнати назадъ. Една дупка въ задния край служи за превързване на харпуна. Отначало харпунитѣ сж били завързвани въ края на единъ прътъ и сж служили като копие, а по-късно, закачани върху вѣже отъ лико, ремички или косми отъ конска опашка, сж били употребявани като вѣдици. Типичната вѣдица, правена отначало отъ костъ или парче рогъ, нѣма съмнение, произхожда отъ харпуна, като отъ шиповетѣ остава само единъ (фиг. 2).

Риболовството, както и всички други отрасли отъ стопанския животъ, все повече и повече се усъвършенства. Човѣкъ измисля нови, по-леки начини и по-сигурни срѣдства.

По-късно, презъ така наречената млада каменна епоха, когато нашиятъ прадѣдъ прави вече значителна крачка въ културното си развитие, когато той почва да се занимава съ скотовъдство и земедѣлие, риболовството става важенъ поминѣкъ. Той почва